

quibusdam tamen locis quasi areolis, quæ se intersecant, non perinde lâte fruges provenire, sed multo quam alibi rarius: per quas, urbis olim plateas duxisse opinantur illi. Eruuntur hic quotidie lateres, quos Britannicos vocamus, & Romanorum numismatum vis ingens, *Onions Penies* appellant, id est, *Onioni denarii*, quem Gigantem fuisse, & hanc urbem incoluisse somniant. Inscriptiones etiam sæpius effodiuntur, quas tamen nobis invidet rusticorum imperitia. Una tantum Londinum hinc translata in hortis Cecilianis honoratissimi Domini Guilielmi Cecilii Baronis de Burghley, & summi Angliae Quæstoris exitit, videlicet.

M E M O R I Æ
F L. V I C T O R I -
N Æ. T. T A M :
V I C T O R C O N I U X
P O S U I T.

Quod hic tumulus positus sit Victorinæ, quæ Mater castrorum dicta fuit, quæque contra Galliænum Augustum Victorinos filium & nepotem, Posthumum, Lollianum, Marium, & Tetricum Cæsares in Gallia & Britannia excitavit, ego cum aliis non dixerim. Duos autem Victores in Britannia nostra, aliquo loco fuisse legi, eosque uno eodemque tempore: alterum maximi Aug. filium, alterum vero ejusdem Maximi Prætorio Præfectum, cuius Divus Ambrosius in epistolis meminit, sed neutrum horum hoc monumentum uxori posuisse affirmare ausim.

Ut via militaris Romanorum hinc ad Austrum Wintoniam recta duxit, ita altera in Occasum per Pamber saltum arboribus satis condensum, & per loca jam avia juxta Litchfield, id est, *Cadaverum campus*, ad *Forestam de Chute umbrosa* opacitate, & copiosa venatione gratam procurrit, in qua conspicuum ejus aggerem, sed subinde interruptum, lapidibus conformatum demirantur venatores, & ipsi Forrestarii.

Magis ad Septentriones in ipso fere hujus Comitatus limite vidimus Kings-Cleare mercatum nunc satis frequentem, olim Saxoniorum Regum sedem, Sidmanton Equestris familie Kings-millorum habitationem, & Burgh-Cleare colli edito subiectum in cuius summitate vallum militare (cujusmodi nostri Burgh vocarunt) fossa ma-

Kings-
Cleare.
Sidman-
ton.

gno ambitu circumducitur, unde cum in subiectas regiones longe hinc inde pateat prospectus, specula constituitur, ut accenso igne hostium adventus circumvicinis indicetur. Hujus generis speculas nostro sermone Beacons ab antiquo *Beacons.* verbo Beacnian, id est signo indicare, vocamus: multisque jam seculis in creberrimo usu fuerunt apud nos, alibi strue lignorum, alibi doliolis pice repletis & malo affixis, in locis editissimis, ad quas noctu aliqui semper excubant, olimque equites plurimis locis dispositi erant, quos Hobblers majores dixerunt, qui interdiu hostium accessum significarent.

Hic ager, uti etiam cæteri quos haec tenus percurrimus, ad Occidentalium Saxonum reges spectavit, cumque Sigebertum ob tyrannidem, & provinciam male habitam regno exuissent, illi, ut author est Marianus, ne omnino privatus videretur, assignatus erat. Quem tamen postea ob admissa scelerâ itidem expulerunt, tantumque absuit, hanc afflictam Regis fortunam quenquam ad misericordiam allexisse, ut subulcus tandem in sylva Anderida latitatem interficerit.

Comites admodum pauculos numerat, præter eos Wintoniae quos memoravi, Primis Normannorum temporibus, Bogo sive Beavosius Anglus hoc titulo usus erat, qui in prælio ad Cardiff in Wallia contra Normannos pugnavit, vir bellica laude florentissimus, quem dum monachi fabellis fictis & commentitiis celebrare sudarunt, fortissima ejus facta crassis occultarunt, & circumfuderunt tenebris. Iam inde ad Henricum usque Octavum Southantonensis Comes nullus legitur. Ille enim Guilielmum Fitz-VWilliams jam grandævum, Marchionis Montifacuti filia oriundum, & Southantonensem Comitem, & Angliae Thalassiaracham designavit. Quo statim sine prole mortuo, Edwardus Sextus eundem honorem anno sui regni primo, Thomæ Wriotheſley Angliae Cancellario detulit, cuius è filio Henrico nepos Henricus eodem hodie latatur, qui in primo ætatis flore præsidio bonarum literarum, & rei militaris scientia nobilitatem communivit, ut ubiores fructus maturiori ætate patriæ, & principi profundat.

Habentur in hoc agro Parœcia 253, Oppida mercatoria 18.